

پسادیافتگری

1 تیر 1395

پسادیافتگری یا پُست‌امپرسیونیسم جنبش هنری گسترده‌ای بود شامل مجموعه‌ای از گروه‌ها و سبک‌های نقاشی‌ای که یا در امتداد دریافتگری و یا به‌عنوان واکنشی در برابر آن، به‌وجود آمده بودند. نبی‌ها، ترکیب‌گری، مجزاگری و نودیافتگری از جمله گروه‌ها و سبک‌های این جنبش می‌باشند.

پسادیافتگری یا پُست‌امپرسیونیسم جنبش هنری گسترده‌ای بود شامل مجموعه‌ای از گروه‌ها و سبک‌های نقاشی‌ای که یا در امتداد دریافتگری و یا به‌عنوان واکنشی در برابر آن، به‌وجود آمده بودند. نبی‌ها، ترکیب‌گری، مجزاگری و نودیافتگری از جمله گروه‌ها و سبک‌های این جنبش می‌باشند.

اصطلاح پست‌امپرسیونیست نخستین بار توسط راجر فرای نقاش و منتقد بریتانیایی در عنوان نمایشگاهی به‌کار گرفته شد که در سال‌های ۱۹۱۰ و ۱۹۱۱ در نگارخانه گرافتن لندن برگزار شد و راجر فرای آن را «مانه و پست‌امپرسیونیست‌ها» نامید.

پل سزان، ونسان ون‌گوگ و پل گوگن از برجسته‌ترین هنرمندان این جنبش می‌باشند. شیوه کار سزان به‌گونه‌ای بود که او را هموارکننده راه برای حجم‌گری می‌دانند. امیل برنار، هانری روسو، تولوز لوترک، ژرژ سورا و پل سینیاک از دیگر نقاشان پسادیافتگر می‌باشند. این هنرمندان در فاصله زمانی ۱۸۸۰ تا ۱۹۰۵ در این جنبش فعالیت داشتند.

پست امپرسیونیسم یا پسادیافتگری از ۱۸۸۰ وارد مرحله دیگری شد که به پسامپرسیونیسم یا پست امپرسیونیسم شهرت دارد.

هنرمندان پست امپرسیونیسم از ضرب قلم‌های تند و یک نوع تخلیه هیجانی در آثارشان استفاده می‌کنند. این دوره را راهگشای تحولات نقاشی قرن بیستم میدانند. شیوه پست امپرسیونیسم‌ها فردی تر از امپرسیونیسم‌ها می‌باشد. موضوع آثار آنها همواره از طبیعت اخذ شده بود. برخورد آنها با طبیعت به گونه‌ای تحلیل ساختاری است.

از هنرمندان این سبک می‌توان به **سزان، ون گوگ و گوگن** اشاره کرد که از این میان **سزان** را پدر هنر مدرن می‌دانند. یکی از نقاشی‌های این سبک **شب پر ستاره اثر ونسان ون گوگ** می‌باشد که کار رنگ روغن بر روی بوم است و به خوبی می‌توان اثر هیجانات سبک پست امپرسیونیسم را مشاهده کرد کل اثر زمینه تیره دارد که نور ستاره‌ها روشنایی به اثر می‌بخشد.

شبهت سبک پست امپرسیونیسم با اکسپرسیونیسم طراحی‌هایی کاملاً درون گرا و با ضربات محکم قلم می‌باشد. از هنرمندان اکسپرسیونیسم می‌توان به گروه پل با حضور هنرمندانی چون اشمیت روتلف کریشنر و نولده می‌توان نام برد.

این سبک نوعی بیانگری رنگ را بیان می‌کند و دیدگاهی آگاهانه از بدوی گرای و عاملی غریزی از زندگی پیرامون خود را به تجسم در آوردند.

از این میان نقاشی «خیابان» اثر ارنست لودویگ، کریشنر که اثر رنگ و روغن روی بوم است را نام برد. رنگهای روشن در اثر زیبایی خاصی بخشیده است. و کاملاً می‌توان تداعی اثری بدوی را دید.